RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 7714 van 29 november 2011
in de zaak A. 202.308/XIV-33.658

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eef Stessens
kantoor houdend te 2400 Mol
Colburnlei 22
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 3 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 68.119 van 7 oktober 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 november 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen spreekt als administratief rechtscollege jurisdictionele beslissingen uit. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van

15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zijn derhalve niet van toepassing op zijn arresten. De verzoekster verwijst in het middel naar artikel 8 juncto 14 van het E.V.R.M. doch zet niet uiteen op welke wijze die bepalingen zouden zijn geschonden. Uit de lezing van het eerste middel blijkt dat de verzoekster kritiek uit op de feitelijke appreciatie in het bestreden arrest. De Raad van State is als administratieve cassatierechter evenwel niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, niet met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst volstaan maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. De verzoekster maakt met een ongeloofwaardig bevonden relaas dergelijk verband niet aannemelijk. In het bestreden arrest kon aldus op wettige wijze tot het niet-toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus worden besloten. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

Het tweede middel vormt in wezen slechts een bevestiging van het eigen standpunt van de verzoekster als zou zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst het slachtoffer van gewelddaden worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen appreciëert als rechter ten gronde soeverein de feitelijke omstandigheden. De verzoekster maakt aldus geen schending van de aangehaalde beginselen aannemelijk. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk, minstens kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negenentwintig november tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**